

29 מאי 2013

דברים בכנס החברה הגיאולוגית עם קבלת תואר "חבר-כבוד"

יוסי לנגוצקי

מכובדי, יו"ר החברה, חברי וועדת הפרס, חברות וחברים יקרים,

לכבוד רב ייחשב לי לקבל היום תואר "חבר-כבוד" של החברה הגיאולוגית הישראלית, המהווה זה יותר מ- 50 שנה את מסגרת המשפחה המקצועית שלי.

להוציא פרק התנדבות של כעשר שנים לצה"ל, הרי שמרבית חיי המקצועיים הוקדשו לנושא חיפושי הנפט והגז בישראל.

לנושא חיפושי הנפט נדלקתי, בהיותי בן 11, שעה שהתלוויתי, כגין תפקידו של אבא שלי, להשטת מכונת הקידוח של חב' "ירדן-חיפושי נפט", שעשתה דרכה בשנת 1945 על פני ים המלח מצפון האגם לסדום, ובהמשכה לסוור עם פרופ' פיקרד באזור הר סדום, במסגרת ההכנות לקידוחים שבוצעו שם.

לא אלאה אתכם בזיכרונות, אך אוסיף זיכרון ארכאי נוסף והוא מעת היותי Well-Sitter בקידוח "חליץ 7" ב-1956, כשאני צופה במהלך משמרות הלילה שלי, בשיירות צבאיות המשרכות דרכן, בכביש הסמוך, דרומה לעבר סיני, לקראת מבצע "קדש".

40 שנות פעילותי בנושא חיפושי הנפט, בהן שימשתי בתפקידים שונים, היו מסע מרתק, מאתגר ומלהיב מצד אחד, אך מאידך היו אלה מסע מפרך,

מתיש, רווי כישלונות רבים, כשאנו המחפשים "זוכים" מהציבור לאורך השנים, לקיתונות של חוסר אמון, ולזול ולעג.

"דחילק יוסי! איך אתה נותן יד לחיפושי הנפט שהרי הם אחיות עיניים...!?"

אחלוק עמכם תנועת גוף שהפכה ל "אות-מוסכם" מתבדח של רבים מחב רי שעה שנפגשו עמי והוא הושטת יד באלכסון כלפי-מטה, המלווה בעצה: "יוסי! הגיע העת שתתחילו לקדוח באלכסון מזרחה לשדות הנפט של חצי האי ערב" !!

וכדי שאתם הצעירים תדעו עד להיכן הגיעו הדברים אספר כי לע יתון "מעריב" היה במשך שנים מדור סטירי מיוחד בשם "סימני-נפט".

רבים (מאד) וטובים (מאד) לא עמדו במערכה ונאלצו לנטוש את נושא החיפושים ולעשות הסבה לתחומים אחרים בגיאולוגיה ואף מחוצה לתחום

סיכם זאת היטב מורי וחברי "ביבי" ניב, מי שהיה הראשון להצביע על הים התיכון כפרובינצית הנפט העתידית של ישראל, במשפט: "בצרו את רוחם של הגיאולוגים".

לא מעט תעצומות נפש, עקשנות ואמונה נדרשו מאותם מעטים שהמשיכו להעפיל במעלה ההר!

כמי שהגה ויזם את החיפושים בים התיכון העמוק, אני גאה בכך כי "תגלית" "תמר", שהיוותה את פריצת הדרך להמשך התגליות במבנים הקמורים שבים העמוק, תביא בהמשך השנים לעם היושב בציון הרבה רווחה וכי מקבלי ההחלטות יצליחו לעמוד בפרץ אל מול תאבי-הממון המנסים תדיר לאחרונה, אף לנכס לעצמם ללא בושה את תגלית תמר עצמה.

להלן ציטוט ממכוא להרצאה שנשאתי, במרץ 2009, חודשיים לאחר תגלית תמר, בכנס החברה הגיאולוגית, שהתקיים בכפר-בלום.

"תגלית הגז במבנה "תמר" הינה תוצאת פועלם של עשרות רבות של גיאולוגים וגיאופיזיקאים שפעלו במקצועיות, התמדה, נחישות ותום לב עשרות שנים, כשהם זוכים לחוסר הערכה ואף ללעג.

הנדבכים שנבנו ע"י כל אלה, הם שהביאונו לתגלית המיוחלת.

כל אלה הינם שותפים לתגלית!

ההצלחה היא של כולנו "

והיום אני מוצא לנכון להוסיף ולציין את תרומתו הייחודית של מי שעזב אותנו לאחרונה, חברי היקר פרופ' גדליה גבירצמן, מיוצקי תשתיות חיפושי הנפט בישראל.

ואחרון חביב ברצוני לברך את דורון מור על המדליה שזכה בה. דורון מי שהיה סמוג"ד גדוד הצנחנים שלחמו בגבעת התחמושת, מספר שעות לאחר שאני פקדתי על הסירת הירושלמית בקרבות מתחם ארמון הנציב ומוצבי הנקניק והפעמון.

כה לחי לחברי לנשק כה לחי לחברי למקצוע!

תודה לכולם !!!